

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 13: Nếu Chẳng Buông Xả, Thì Chẳng Là Cõi Này

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 002)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Nếu chẳng buông xả, thì chẳng là cõi này.】

Bồ Tát tu Lục độ. Lục độ là những quy tắc trong đời sống thường ngày của Bồ Tát, có sáu nguyên tắc cần phải tuân thủ. Trong sáu điều này, điều thứ nhất chính là Bố thí. Thật ra mà nói, sáu điều này nếu đem quy nạp lại, thì chỉ có một điều là Bố thí. Trong Bố thí có ba loại: có Tài bố thí, Pháp bố thí và Vô úy bố thí. Trì giới, Nhẫn nhục có thể nói là Vô úy bố thí; Tinh tấn, Thiền định, Bát nhã là Pháp bố thí. Một hạnh Bố thí này đã bao trùm toàn bộ các hành môn của Bồ Tát, cho nên Bố thí rất mực quan trọng. Cái ý nghĩa chân thật của Bố thí, không phải bảo bạn đến chùa chiền am thất xả một ít tiền, rồi cho đó là bố thí, nếu bạn có cách nhìn như vậy thì hoàn toàn sai lầm rồi. Bố thí là xả, là buông xuống. Ví dụ như phía trước đã nói về “Hữu - Vô nhị kiến” (hai kiến giải Có và Không), bạn cần phải xả bỏ nó đi. Xả chính là Bố thí. Nếu không xả bỏ “Hữu - Vô nhị kiến”, nếu không xả bỏ bốn tướng “Ngã tướng, Nhân tướng, Chúng sanh tướng, Thọ giả tướng” mà kinh này đã nói, thì đó chính là phạm phu, quyết định không thể thoát khỏi lục đạo. Muốn thoát khỏi lục đạo nhất định phải xả, nhất định phải buông xuống.

Bồ Tát tu Bố thí, cũng chính là buông xuống, chính là xả. Xả đến mức không còn gì để xả nữa, ngay cả cái “xả” đó cũng không được giữ, nếu còn có quan niệm về “xả”, thì vẫn không thể thoát khỏi Tam giới. Ngay cả cái ý niệm về xả cũng không còn nữa, cũng phải xả bỏ nó đi, như vậy mới vĩnh viễn thoát khỏi Tam giới. Chữ “Giới” ở chỗ này là Tam giới, Tam giới chính là luân hồi. Chúng sanh vì sao không chịu xả? Nghĩa là, chúng sanh vì sao không buông xuống được? Bởi vì họ không có trí huệ, không nhìn thấu. Nói cách khác, đối với chân tướng của vũ trụ nhân sinh, họ không rõ ràng, không minh bạch; nếu thật sự minh bạch rồi, thì không cần Phật Bồ Tát đến khuyên bạn, tự nhiên bạn

sẽ buông xuống thôi. Vì sao tự nhiên buông xuống? Bởi vì tất cả pháp đều là hư vọng, chẳng phải chân thật, bao gồm cả thân thể của chính chúng ta. Chẳng những bao gồm thân thể, mà ngay cả cái ý niệm khởi tâm động niệm, ý niệm đó chúng ta gọi là tâm, tâm này cũng là giả, cũng chẳng phải là thật. Thân tâm thể giới thấy đều buông xuống, quyết định không chấp trước, lúc này mới khôi phục lại được tâm thanh tịnh. Tâm thanh tịnh là thật, nó sẽ không thay đổi, tâm thanh tịnh là vĩnh hằng, trong Phật pháp gọi là “Thường trụ chân tâm”, đây mới chính là bản lai diện mục (bộ mặt vốn có) của chính mình. Trong Thiền tông tham cứu câu “Bản lai diện mục khi cha mẹ chưa sanh”, chân tâm chính là bản lai diện mục của mình. Ở đây nói “Vô quán chiếu chánh trí”, chính là không có trí huệ, không nhìn rõ ràng chân tướng của thế gian.